

former i tidligere Perioder. Første Afsnit drejer sig om almindelige palæogeografiske Spørgsmaal, i det væsentlige saadanne, der betinger Jordskorpens Bygning og dens forskellige Bevægelser. I det følgende Afsnit gaas der nærmere ind paa Sedimenternes Dannelse og de Slutninger, man ud fra disse kan drage angaaende tidligere Naturforhold; derefter kommer et Afsnit om Muligheden for at tegne Kort over Fordelingen af Hav og Land i ældre Jordperioder, samt over Forekomsten af udprægede Terrænelementer saasom Bjærgkæder og Vulkaner. Endelig behandles Fortidernes klimatologiske Forhold. Den sidste Del af Bogen, der er skrevet af Wegener, giver en meget kort Fremstilling af dennes bekendte Teori om Kontinentforskydninger.

Det er, som Forf. ogsaa selv gør opmærksom paa, klart, at det, paa den ringe Plads, der staar til Raadighed, ikke er muligt at give en nogenlunde udførlig Fremstilling af den meget store Mængde forskelligartede Problemer; imidlertid kan Bogen, der er livligt og klart skrevet, anbefales som Læsning for enhver, der ønsker at gøre Bekendtskab med de mest brændende Problemer indenfor den Del af Videnskaben; en rigelig Litteraturcitering gør det i alle Tilfælde muligt at stifte nærmere Bekendtskab med de paagældende Emner. Det maa betones, at en Del af de af Forf. hævdede Teorier næppe kan siges at have vundet almindelig Bifald, saaledes som f. Eks. den meget tvivlsomme Mulighed for Opstaaen af de samme Former forskellige Steder paa Jorden (S. 123 ff.). Særlig maa det beklages, at en utvivlsomt ganske vild Teori, som den om Løss'ens Dannelse af kosmisk Materiale (S. 8 ff.) har faaet Plads i Bogen. I Afsnittet om den absolute Tidsregning (S. 15) afvises den eneste nogenlunde sikre Metode, nemlig den, som de radioaktive Stoffer frembyder, paa en Maade, der viser, at Forf. ganske har misforstaaet Metodens Væsen. I Afsnittet om Evolution og Revolution (S. 43) savnes helt en Omtale af Joly's interessante Teori (cfr. dette Tidsskr. 29. Bd., S. 56), som giver den eneste naturlige Forklaring af disse Fænomener.

O. B. Bøggild.

Vejrets Fysik.

Som et Led af Haases Haandbøger, der under Redaktion af Bibliotekar Aage Marcus udkommer i Efteraaret paa Haase & Søns Forlag, er udgivet „*Vejrets Fysik*“ af *Afdelingsmeteorolog cand. mag. Helge Petersen*, der har sat sig det Maal at udarbejde en let tilgængelig Haandbog paa Dansk, idet de i Faget interesserede hidtil har maattet søge deres Viden i de store udenlandske Værker.

Der er ingen Tvivl om, at Forfatteren har naaet sit Maal, og i sin

Bog paa ca. 200 Sider har han i koncentreret Form i fire Afsnit behandlet Lufthavets Fysik, de meteorologiske Elementer, herunder et interessant Kapitel om Straaling, endvidere Vejret og Jordens Temperatur. For Tidsskriftets Læsere er vel nærmest Afsnittet „Om Vejret“ det interessanteste; heri behandles Vejret i og uden for Troperne, Hvirvelstorme, Cykloner og Tordenvejr. Vi følger her Hovedaarsagen til de forskellige Slags Klima, der f. Eks. findes uden for Troperne: *Fastlandsvirkningen*, som i det indre af Fastlandene frembringer et udpræget „Straalingsklima“ og fremkalder Monsuner over de tilstødende Have; *Blandingsprocessen* mellem de ækvatoriale og polare Luftmasser, som ytrer sig i Cykloner, og endvidere Kystomraaderne, der er under Indflydelse af en *Passat*. Som en Tiltøjelse anføres Middeltemperatur og Nedbør for hver Maaned fra et stort Antal Stationer.

I sin Omtale af Cykloner nævner Forfatteren Polarfronten og giver en Oversigt over denne Blandingsproces mellem varme og polare Luftstrømme.

Nogle Tabeller og en Sagfortegnelse slutter Bogen, der foruden at være et Flidsarbejde har Fagmandens Stempel paa sig, og har et godt Stempel af en dygtig Fagmand og god Skribent.

Statsmeteorolog *Speerschneider*.
